

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenauer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

bet, quantumuis exigui momenti, toto die verba facturum, tamquam Reipublicæ perniciosus, è ciuitate proscriptus est. tantam enim verborum proluuiem, nugasque tam operosas, quis ferat?

*Garrulitas
prona ad
lapsum.*

Vt omittam, in multiloquio non deesse peccatum, cosque qui inconsideratâ verborum profusione tamquam æstu aut fluctibus abripiuntur, in omne vitium & flagitium temerè deferri: nunc enim in famam innocentium inuolant, nunc etiam cælum conuitiis lacessunt; nunc scurrilibus verbis aures exulcerant, nunc adulatio[n]e demulcent; nunc odia ac dislensiones fovent, nunc amicitias dissoluunt; nunc mendaciis grasantur, nunc periuriis; nunc animum nugis detinent, & ad præsentis vitæ oblectamenta pelliciunt (vti mox videbimus) & dum arcana diuinæ prouidentiæ rerumque futurarum ancipites euentus susque deque habent, blandâ oratione seductos, inextricabilibus vitæ labyrinthis inuoluunt.

SECTIO OCTAVA.

ECCLESIASTES.

VERSUS 14. Stultus verba multiplicat. Ignorat homo, quid ante se fuerit: & quid post se futurum sit, quis ei poterit indicare?

15. Labor stultorum affliget eos, qui nesciunt in virbem pergere.

METRI-